Nu står jeg her som værdiordfører. Det er en ordførerpost, som Dansk Folkeparti oprettede efter formandsskiftet. Det skete i erkendelse af, at det er "værdierne" eller "kulturkampen", som faktisk er kernen i al politik.

Ja, det er svært at sige, hvor værdipolitikken hører op, og hvor grænserne for den går. Men hvis jeg skal opridse værdipolitikken i hovedpunkter, så handler den om indvandring, ældre, undervisning og kultur. Men det kan være det hele - også EU, beskæftigelse eller sundhed.

Det kunne i øvrigt samtidig også være listen over de punkter, hvor regeringen har svigtet mest.

Har statsminister Helle Thorning-Schmidt styr på værdipolitikken? Ligger hendes værdier overhovedet her i landet, hos det danske folk?

Har den nyudnævnte radikale leder Morten Østergaard nogen klar værdipolitik - havde Margrethe Vestager det? Ja, jeg har svært ved at finde de værdier.

Jeg tror også, jeg kan garantere, at værdierne ikke fylder meget på Socialdemokratiets kongres i Aalborg eller de radikales landsmøde i Nyborg. Men de har nok også travlt med mange andre ting - såsom at finde ud af, hvordan de får rettet op på regeringen.

Ældrepolitikken har altid været hjertebarn hos Dansk Folkeparti.

De ældre skal nu lære at være omstillingsparate. De skal nemlig på internettet, hvad enten de nu ønsker det eller ej. Helst komplet med en Facebook - eller Twitter-profil, så de kan holde kontakten med børnebørnene.

Men det er så, hvad det er - værre er, at regeringen har vedtaget, at al kontakt mellem den enkelte borger og det offentlige fra november i år skal foregå gennem internettet. For de fleste er det en lettelse i hverdagen. De bliver sparet for en tur til Borgerservice. Men der er stadig omkring 350.000 danskere mellem 65 og 89 år, for hvem internettet er lukket land. Mange af dem har aldrig siddet ved en computerskærm.

Enten fordi de ikke kan, ikke har råd eller ikke har lyst. At anskaffe en computer med internetopkobling er en stor post på budgettet for en pensionist. At sætte sig ind i en hel verden og tonsvis af nye begreber, er en nærmest uoverstigelig udfordring.

Men det kan det bestemt også være hos de unge, der alene klarer sig med en iPhone.

Men regeringen ønsker, at Danmark skal være ”i førertrøjen” med digitaliseringen. Vi

kan ikke trække på erfaringerne i andre lande. For de findes ikke. Men alle skal have en ”e-boks”.
Jovist, man kan blive fritaget, og Dansk Folkeparti har rundt omkring i kommunerne presset på for at gøre fritagelsen som let som mulig. Men den er stadig begrænset til ældre og personer med handicap. Fritagelsen skal fornys - og det sker under strafansvar.
Strafansvar. Undskyld, statsminister, men hvor ligger værdien i det?
Hvad bilder regeringen sig i grunden ind? Hvad ligner det at mistænkeliggøre almindelige borgere på den måde?
Digitaliseringen skal være en frivillig sag - frivillig for alle! E-boks skal i udgangspunktet være et tilvalg og ikke et fravalg.
Ældreområdet er også blevet skåret ned den ene gang efter den anden. Der er blevet flere ældre, men færre penge. Hvor blev ”ældremilliarden” af, statsminister? I var så stolte af den - selv om den skulle HIVES ud af jer.
De varme hænder forsvinder! Fagforbundet FOA kunne oplyse, at der alene på Fyn i perioden 2009-2013 er sket et fald på lige under ni procent - svarende til 570 fuldtidsstillinger. Og ja, i samme periode er antallet af ”kolde” akademikerhænder steget næsten ligeså meget. Med 8,5 procent.
Men der skæres og skæres og skæres! Hvem har glemt Esbjerg Kommune, der overvejer at spare 17 millioner kroner på sociale arrangementer på kommunens plejecentre - og lader dette gå ud over julehøjtideligheden?
Hvad ligner det, at de ældre ikke skal kunne hygge sig ved juletid?
Ærlig talt, er det rimeligt? Nej!!
Det er ganske enkelt for dårligt! Det er for sølle! Det vidner om en regering uden omsorg og empati for de mennesker, der har bygget vores samfund op.
Jeg var forleden på besøg hos 89-årige Erland Ambus. Ja, jeg tog for en enkelt dag en tørn med det arbejde, jeg havde som hjemmehjælper i Vanløse - Brønshøj - Husum, hvor jeg selv var hjemmehjælper for over 30 år siden. Nøjagtigt som dengang var det både hyggeligt og givende. Men jeg oplevede også, at der er blevet meget mindre tid, end der var, da jeg selv var hjemmehjælper.
Men Erland Ambus klagede ikke over noget - det gør langt de fleste ældre nemlig ikke. Det er ikke nogen højtråbende gruppe, som ”kræver sin ret”. Nej, det er mennesker, som har været vant til at ”gøre deres pligt”. Derfor er de nemme at

tilsidesætte.
På turen mødte jeg også Birthe Løkkegaard Pedersen. Hun får ingen rengøring, men må klare sig med en robotstøvsuger - og ja, det var præcis sådan en robotstøvsuger, som ”EU-Kommissær” Margrethe Vestager vil spise de ældre af med. Og for egen regning vel at mærke.
Hvad med dig, Morten Østergaard, synes du også, at de ældre skal holdes ved selskab af en snurrende robotstøvsuger som erstatning for menneskeligt selskab? Er det stadig en radikal værdi?
Og er de omdiskuterede ”to bade” om ugen nok? Det synes jeg faktisk ikke. Jeg vil gerne have muligheden for at komme i bad hver dag. Sådan har mange det - og det vil de gerne fortsætte med.
Regeringen planlægger også ”pengeløse” butikker. At butikker kan få lov til at afvise kontanter, så man kun kan bruge betalingskort. Det stiller også de ældre ringere.
Vi skylder som samfund de ældre en værdig og tryg alderdom. Ældreområdet er og bliver en hjørnesten i Dansk Folkepartis værdipolitik. Det er noget vi har kæmpet for. Det er noget, vi fortsat vil kæmpe for.
På nogle områder er det også lykkedes for os:
Tag for eksempel ældrechecken. Den fik Dansk Folkeparti gennemført i 2004, og den har bevirket, at forskellen mellem de rigeste og fattigste pensionister er 25 procent mindre, end den ellers ville have været. Det viste en undersøgelse i sommer. Undersøgelsen viste også, at de, som er berettigede til at modtage checken, i gennemsnit modtog et tilskud på 14.200 kroner om året. Det betyder meget for pensionister, som kun har folkepensionen. Det betyder en verden til forskel, når der skal købes en gave til børnebørnene eller være råd til lidt ekstra i hverdagen.
Se, DET er værdipolitik, Helle Thorning-Schmidt og Morten Østergaard!!
Men ikke kun de ældre skal være omstillingsparate, hvis det står til regeringen. Det skal alle danskere. Indvandringen til landet er komme helt ud af kontrol - særligt efter at syriske asylansøgere uden videre kan opnå en opholdstilladelse.
Det brænder på ude omkring i kommunerne. Der skal skaffes plads til de mange asylansøgere. Måske op til 10.000 personer alene i år. Og hvad skal der ske med dem bagefter? Hvem skal betale?
Det her er indvandring!!
Og det fortsætter: En fremskrivning viser, at hvis den nuværende indvandring

fortsætter, så vil det årlige antal asylansøgere ikke være 7.557 om året som nu - men 83.355 om året. Og de årlige udgifter til asylansøgere vil ikke være ca. 1,4 milliarder som nu, men 16,1 milliarder kroner.
Her må endda være tale om et forsigtigt skøn, idet andre taler om, at udgifterne lander på 1,8 milliarder kroner i år og op til 10.000 ansøgere - hvis det antal skal fremskrives, så bliver antallet i 2020 endnu højere.
Er det en fornuftig asylpolitik? Var det ikke langt bedre at hjælpe langt flere i deres nærområder?
Kunne regeringen så i det mindste præstere store resultater på integrationsområdet? Nej, slet ikke. De er passive. Ikke alene er vores økonomi truet - i Norge viste en undersøgelse sidste år, at en ikke-vestlig indvandrer i gennemsnit koster det norske samfund mere end fire millioner kroner i sin levetid - nej, også vores sammenhængskraft, vores fællesskab, vore danske værdier er truet.
Vi kender alle historierne:
Om boligområder, hvor politi og brandvæsen mødes med stenkast og kanonslag.
Om bederum på universiteter.
Om en censor, der nægtede at give hånd til en kvindelig studerende.
Om selvbestaltet religiøst politi, som overvåger, at muslimske kvinder bærer tørklæde, og at der ikke nydes alkohol.
Om hospitaler, der primært serverer halalkød.
Om ærmelængder på kitler Om svinekød
Om kønsadskilte forældremøder.
Om særlige åbningstider i svømmehaller for muslimske kvinder.
Og ja: Om de evindelige tørklæder, som signalerer religiøs mission.
Listen er alenlang. Men hvad er fælles for disse krav: Det er desværre signalet om, at ”vi vil ikke være en del af jeres fællesskab. Danmark er ikke vores land. I er ikke vores folk. Jeres kultur er ikke vores. I tror ikke på det rigtige”. Det udtrykker disse krav.
Ærlig talt, er Danmark så overhovedet det rigtige valg? Hvorfor er de her? Er det vellykket integration?
I øjeblikket fører en umenneskelig forbryderbande sig frem i Irak og Syrien. De kalder sig 'Islamisk Stat” eller ”IS”. De har dræbt i tusindvis af uskyldige civile, kvinder og børn. Korsfæstet kristne og begravet folk levende. Myrdet journalister på bestialsk vis.

En uhyggelig bersærkergang - med det klare formål at udrydde alle ikke- muslimer.
Er det så et ”lokalt” anliggende i Mellemøsten? Er det noget, vi kan være ligeglade med her?
Desværre ikke. Danmark er et af de lande, som har sendt flest ”hellige krigere” af sted til Irak og Syrien. For nyligt poserede en herboende muslim med et afhugget hoved.
Skal han tilbage til Danmark? Nej, aldrig!
Skal fanatiske krigere kunne vende tilbage til Danmark og udgøre et sikkerhedsproblem? De kan ryge og rejse. De skal blive væk!
Vælger man at tage til Irak og Syrien for at deltage i ”hellig krig”, så vælger man samtidig at sige nej til det danske samfund og de danske værdier. Så skal opholdstilladelse eller statsborgerskab automatisk fratages dem.
De skal ikke ”coaches”, i ”psykologbehandling” eller deltage i et kommunalt finansieret ”exit-program”.
Nej, de skal UD!!
Jeg kan kun sige det sådan her: muslimer som ønsker at leve under sharialoven skal forlade Danmark. De hører ikke hjemme her!
Det ER altså indvandrere, IKKE danskere, der skal tilpasse sig. ”Skik følge eller land fly!”
Dette er VORES land og VORES måde at leve på, vil jeg sige til dem. Og vi vil give jer indvandrere enhver mulighed for at deltage i dette, men hvis I er utilfredse, så vil jeg opfordre jer til at benytte jer af en anden fordel ved den danske frihed; nemlig friheden til at forlade landet”.
Ja, friheden er en afgørende værdi. Vi ønsker skam ikke at holde fast i nogle, som ikke respekterer vore værdier.
Men igen er Helle Thorning-Schmidt og Morten Østergaard tavse.
Asylansøgere kommer stadig hertil fra Syrien. Har regeringen slet ikke overvejet, om ”indvandring” er den rigtige måde at hjælpe på? Vi kunne hjælpe mange flere i nærområderne.
Vi skal gøre op med to ting: Længden på opholdstilladelser og de sociale ydelser, som flygtninge kan modtage.
Længden på midlertidige opholdstilladelser skal reduceres fra fem år til halvandet år.
Og den lave starthjælp til flygtninge de første syv år af deres ophold til Danmark skal genindføres. Det samme skal også kontanthjælpsloftet.

Og så skal vi have set på reglerne for familiesammenføring. Danmark er netop et attraktivt rejsemål, fordi asylansøgere her kan blive familiesammenførte efter en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på kun to måneder!
Regeringen har mistet kontrollen, og den påstår, at det alene er borgerkrigen i Syrien, som skaber presset på de danske grænser.
Men husk lige, at regeringen som noget af det første gjorde det langt mere attraktivt at komme til Danmark - nemlig da den gav flygtninge adgang til kontanthjælp og flyttede dem ud af asylcentrene. Den slags rygtes blandt menneskesmuglerne. De vil nemlig gerne have betaling så hurtigt som muligt - og derfor dirigerer de flygtninge derhen, hvor ydelserne er størst.
Danmark skal hjælpe personligt forfulgte. Vi har altid taget hånd om flygtninge med et berettiget krav på beskyttelse. Men vi skal ikke være en destination for velfærdsflygtninge - og slet ikke i det antal.
Og så skal vi stå fast på vore værdier. Det som binder os sammen som nation og som folk. Vores historie og vores fællesskab!
Det danske folk deler de overordnede vestlige værdier med andre lande, men vi har også særskilte værdier, som udgør grundlaget for vores måde at indrette samfundet på.
Dem skal vi da holde fast i!
Det Danmark, vi kender, er et resultat af disse værdier.
Den omsorg, vi har for hinanden, har sit grundlag i de danske værdier.
Det danske folk er rodfæstet i disse værdier!
Det fællesskab, som udgør rygraden i vores velfærdssamfund.
Danskheden handler ikke om, at vi er ”bedre end andre”. Nej, det handler om, at ”vi er os”.
Danskheden handler heller ikke om, at folk ikke kan komme udefra og blive danske - for det kan de godt, hvis de vel at mærke ønsker at være en del af fællesskabet, og her er det altså ikke nok at have et arbejde eller at kunne sproget.
Nej, danskheden handler om vores egen identitet, hvem vi er, og hvilke værdier, vi tror på. Kort sagt vores ”rødder”
Denne danskhed banker regeringens hjerte ikke for. Det banker for alt muligt andet, for den ”globale verden” og for EU, hvis beslutninger vejer tungere for regeringen, end hvad et flertal i Folketinget beslutter.

Derfor trænger vi til et magtskifte i Danmark.
En ny regering, som tager danskernes bekymringer alvorligt.
En regering, som tør bekende kulør og ikke stikker hovedet i busken.
En regering, som er baseret på støtte fra Dansk Folkeparti. Det er min egen erfaring, at så går det ikke helt galt.
En regering, som respekterer de danske værdier - og som arbejder for, at disse værdier bevares
Så lad os få valget snart. Hellere i morgen end i overmorgen.
Afgørelsen ligger i det danske folks hænder.
Jeg ønsker jer alle et fortsat godt årsmøde!